

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Benevole Et Christiane Lector.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

BENEVOLE
ET
CHRISTIANE
LECTOR.

Nil minùs in animum induxeram quàm de ANNO IUBILEO aliquid commentari: quòd eam diuinis studiis reuerentiam semper exhibui, vt ea illotis manibus non temerè adeunda, aut imperitià cuiusquam profananda, hactenus existima-uerim. Excitatus tamen exemplo fui V. C. STEPHANI VINANDI PIGHII, qui in aureolo, quem HERCVLEM PRODICIVM, inscripsit, Libello viam ostendisse videbatur, quà pedem cuiuis tutò figere liceret per illa alta & *auia* MY-

Lucret.

STERII IUBILEI, *nullius antè*, è Musæâ nostrâ classe, *trita solo*. Hunc ego virum cùm scirem omnem ætatē in ROMANÆ HISTORIÆ, ac Transmarinarum Elegantiarum, cognitione transegisse, neque ab hoc argumento abhorruisse;

† s

mihi

AD LECTOREM.

mihî quoque similibus studiis, at non pari successu, hæctenus occupato, aliqua eius paullo diffusius explicandi voluntas incessit. Huc accedebat Amicorum stimulus, & cohortatio, neminẽ è Belgis nostris fuisse qui seriò rê istam egisset: eos quoq; qui alibi scripsissent, etũ viros præclarissimos, aut tam prolixè, aut scholastico adeò more in eà esse versatos, vt plerosq; qui vel occupationes, vel delicatioris paullo gustus essent, à sui lectione arcuisse viderentur. Quibus eò libètiùs exorari me sum passus, quòd aliqua hîc passim tractãda occurrerent quæ nõ primi ordinis Senatorem in suffragio ferendo, sed è minore subfello velut *abortiuum* interdũ requirebant. Vbi verò quid sublimius occurreret, eò legentem dirigi posse vnde oraculum acciperet, vel è Theologorũ ^{τῶν} ^{πῶν} scriptis succidaneam vocem posse implorari. At quid facerem? instãs erat iam ANNI SACRI tẽpus, & profectio in Urbem denuò suscipiẽda pauculos studiis menses, immò hebdomadas, reliquas faciebat. Nihil in scriniis congestum quod huc faceret, nihil in aduersariis collectũ, quod subsidio esse posset.

Sueton.
Ostasio
c. 35.

excellen-
tium.

A D L E C T O R E M.

set. Subsidium itaque omne in festinatione fuit : quæ quā periculosa sit in Ingenij rebus è sententiâ Appuleianâ discimus, *Non posse quidquā unā & Celeritatis gratiam habere, & Perfectionis.* Solis id fortunatis contingere quondam credidit

Græcia, quæ τὰ τῶν ἐπιτυχῶν τῶν αἰδῶν τὴν ἐπιτυχίαν

proverbio celebrauit. Sicuti ergo CÆSAR, Ducum expeditissimus, celeritatē confecti belli tribus verbulis denotauit, VENI, VIDI, VICI; ita mihi de Scripto hoc meo adeò festinato pronuncianđū puto: CONCEPI, CONSCRIPSI, CONFECI.

Sciunt enim Amici, qui omnia meatorunt, adeò præproperè ac festinâter

ἐπιτυχία istud à me conscriptū, vt eadem operâ concinnandum & absoluendū, & operis Typographicis, in pēsa cottidiana, distribuendum fuerit. Quæ tamen non sic accipi à quoquam velim, quasi vel Ingenij laudē excusatione illâ quæram, vel celeritatis prætextu Coronam ex Olympicis auferre coner; sed id potius, si quid mihi vitij vel erroris exciderit, vt sanè homo sum, & humanè labi possum, eò faciliùs veniam apud candidiores & æquiores Iudices impetrem, quò minùs rebus necessarius in-

structus

trimestres felicitium partus.

Sueton. Casare Plutarc. in eius Vita.

A D L E C T O R E M.

structus ad scribendū accessi. Neq; hoc
 filendum fuit Sectariorum quorumdā
 causā, qui cū aliquid in hoc genere à
 quoquam nostræ conditionis homine
 editum vident, velut HERCVLEM, vel
 ACHILLEM, aut (si nostris exemplis vti
 malimus) DAVIDEM quemdam προμάχου,
 vniuerso partium nomine delectū, pro
 1. Reg. 17 dire credunt, qui Regiā armaturā in-
 structus in campum veniat, bella popu-
 lí Israel aduersus Philisthæos depugna-
 turus. Sincerè hoc, si quid vñquam, di-
 co & scribo, sancteque deiero, priuatā
 operā & auctoritate provinciam hāc à
 me susceptam: meos esse istos lapides, è
 sicco Ingenij nostri torrente desumptos:
 meam hanc operam, meum scriptum,
 atque institutum. Et sanè, vel me tacē-
 te, ECCLESIA hoc vniuersa proclamat,
 tot clarissimis Ingeniis distincta, tot
 Immortalium Virorum scriptis, in hoc
 etiam argumento, ditata, vt ego in tātā
 luce vix Vmbrae locum, aut inter tot
 Aquilas vix graculi nomen inueniam.
 Mea ergo vitia sint, mea quæ parum si
 errata. fortè caui σφάλματα

Æneid. 9

————— in me conuertite ferrum,
 O Rutuli.

Si

A D L E C T O R E M.

Si quid tamen paullò rectius etiam sic
 præcipitanti exciderit, DEO sint gratiæ,
 omnis Sapientiæ auctori; & ECCLESIE,
 cuius Honorem vitâ ipsâ chariorê ha-
 beo, decus & utilitas. Et hæc quidê de
 instituto nostro satis; nunc de Opere
 ipso ac Styli caractere paucula mone-
 bo. Opus totum in XXV. Capita parti-
 tū est, vt, vel ipsâ Diuisionis methodo,
 quoto ANNO IVBILEO conscriptus sit,
 Liber ostendat. SYNTAGMATIS nomen
 pro titulo habet: non quidê ^{ἀπερίωτος} meo inuenu-
 iudicio, in variâ istâ ac miscellaneâ rerū ^{stê.}
 diuersissimarum ^{συντάξεις}: in quibus nihil ^{composi-}
 magis laborandum, quàm vt ordine ^{tionē.}
 quæq; suo, ac serie, disposita habeantur.
 Breuitatem in eo nostrâ fortè quidam
 culpabunt; sed sic corrigere aliorū pro-
 lixitate volui: atq; ideò subinde hanc
 spontaneam, subinde necessariâ, fuisse
 experiêtur. Quædam namque de indu-
 striâ breuius posuimus, iam toties vul-
 gata, ac scripta, neq; sine tædio aut nau-
 seâ legentium repetenda: alia, si licuif-
 set, paullò diffusius explicare voluntas
 fuerat, nisi librorum supellex (quos ma-
 gno ad scribendū adiumento esse docti
 nôrunt) volentem destituisset. Ex rãto
 enim

AD LECTOREM.

enim Scriptorum numero, qui in Italiâ,
 & alibi, de ANNO SACRO Commenta-
 rios ediderunt, vix vnum & alterum
 inspiciendi mihi facultas fuit. RUTILII
 certè BENZONII, EPISCOPI LAVRETANI
 laudatissimū in hac re volumen, etsi di-
 ligenter conquistū, nancisci non valui:
 quod sanè præclaro nobis vsui atq; or-
 namento esse potuisset, digitumque ad
 ea intendisset, quæ nūc aliqui esse præ-
 termissa fortassis indignabuntur. Hoc
 igitur infortunij nostræ quoq; scriptio-
 ni accessit: quò minùs mirādum si, sine
 Mercuriis Vialibus, *ἐπιτάφια* subinde de-
 clinauerim. De Stylo nostro, vel Scri-
 ptionis caractere, varia etiam iudicia
 erunt, vt Censorium planè, immò *κατα-
 κρίνων* hoc seculum est; aliis Barbariem,
 ac negligentiam, aliis nitorem nimium,
 ac iniustos quasi calamistros, obiiciēti-
 bus. Istis, si Barbariem esse putant con-
 ceptis ac solennibus Ecclesiæ Christia-
 næ vocibus vt; bonum factū si sic Bar-
 barus esse iudicabor. Viderint illi, an
 elegantissimum mortalium omnium
 MYRETVM barbarum fuisse putent, qui
 ineptum esse credidit, & intolerādum,
 in re Christianâ aliis quàm receptis vo-
 cibus

in semi-
 tas.

maxime
 proclive
 ad iudi-
 candum.

A D L E C T O R E M.

cibus vti. Eamque doctrinam quam in *Variis Lectionibus* tradiderat, ipse passim, cum res tulit, in politissimis suis scriptis obseruauit. Quod si ea Romanorum Veterum religio fuit, vt in vanis sacris & *Amulas*, & *Sympuua*, & *Secepsitas*, & *Hornas Fruges*, & *Fordas Boues*, aliaque innumera Pompiliani æui verba, seuerissimè retinuerint; an Christiana auris tam delicata erit, vt in vero Dei cultu *Sacramenta*, *Confessiones*, *Pœnitentias*, *Satisfactiones*, *Indulgentias*, & quæ his similia, audire perhorrescat? Valeat potius profana omnis Eloquentia quàm vt seruire sibi Ecclesiam velit. Alibi disertissimus aut nitidus; cum Sacra nostra tractanda sunt, propriis & expressis Sacrorum formulis vtamur. In his summa Barbaries est nimiam Elegantiæ laudè affectasse. Si quis tamen hoc etiã nomine me accusandum putet; ferã paciẽter, conscientiam meã contentus, rationibus etiam illis quas amicis meis exposui, cur non incomptam Veritatem, vt hodie multi; sed quodam styli lenocinio subinde adumbratam, in Theatrum produxerim. Euentus fortè ostendet non infructuosum hoc scribendi genus

nus

nus esse, multosque qui scholasticâ au-
steritate à Sacris nostris deterrentur,
hoc veluti mulso propinato molliores
fieri, & (quod Deus ille Magnus con-
cedat) fortè meliores. Vale.

A P P R O B A T I O.

Quod presenti Syntagmate in Capita XXV.
partito, IUBILAEI cùm VETERIS, siue
HEBRAEORVM, tum NOVI CHRISTIANO-
RVM, VERI insuper ac MYSTICI, Originem,
Causas, Formulas, Religionem, Prærogatiuas, Sym-
bola, verumq; sensum, & alia pleraq; SACRAE AN-
TIQVITATIS, ad Argumenti istius non ita passim
obuij elucidationem facientia, è locuplete [quod ety-
mon cognominis importat] eruditionis suæ, aliorumq;
Scriptorum penu sedulo deprompserit IUSTVS RYC-
QVIVS Canonicus Gandauensis, & iuxta historicam
veritatem solide illorum tractationem deduxerit:
Dignissimū censeo, quòd sub patrociniò SANCTISS.
D. N. VRBANI VIII. postquam imminentis IUBI-
LAEI solennia nuper indicta, & propediem per
illum celebranda veniant, oportune in lucem pro-
deat, præloq; conceptum, omnium, quibus Sancti Iubi-
læi Religio cultusq; cordi sunt, manibus versandum
proponatur. Datum Antuerpiæ in Seminario Episco-
pali IX. KAL. OCTOB. ANNO M. DC. XXIV.

Laurentius Beyerlinck S. T. L. Canon.
& Archipresbyter Eccles. Cathedral.
AntuERP. & Librorum Censor.